

[Sønderby]

nation i 1985 og fald i 1986, 1987 og 1988, og hvis det kan køre af sig selv, er vi fra venstres side ikke enige i, at det er folketinget, der skal tage fat på disse problemer.

Vi har gjort opmærksom på det via debatten om SFs beslutningsforslag, og det vil vi slet ikke beklage. Vi synes, det er godt, at man også har lyttet ude omkring, og at man i dag har møde på Nyborg Strand, hvor man også drøfter disse ting, så det skal ikke være sådan, at vi siger, at det er en dårlig debat. Den har vækket nogle områder, hvor man ikke har været opmærksom på tingene.

Man har på landbrugsskolerne inden for det sidste år lavet sprøjtecertifikater. Jeg har delt lidt materiale ud til ordførerne, så de kan se, at de unge lærer kendskab til pesticidernes påvirkning af miljøet. Jeg synes, der er sat meget i gang. Der er ting i den dagsorden, som hr. Hjortnæs har foreslået, som er udmærkede, men jeg synes, han skulle have lyttet efter miljøministerens redegørelse og de ting, der blev sagt i dag. Vi tilslutter os, når ministeren siger: lad os nu kigge på, om udviklingen vender. Hvis ikke den vender og det går nedad i et temmelig stejlt dyk, hvad jeg tror det gør, kan man tage det op igen, men at forvente, at man allerede til 1. januar 1987 skal tage højde for det, vil jeg i hvert fald være meget betænkelig ved.

Dette er en positiv debat, og jeg synes ikke, at vi indtil nu har hørt så stærke ord. Derfor håber jeg, at vi fortsat kan få en god debat om dette, og at vi kan få løst problemerne i samarbejde mellem de tre organisationer.

Gade (SF):

Grundlaget for debatten i dag er jo SFs initiativ i sidste samling med beslutningsforslaget, og behandlingen endte i udvalget med, at der blev skrevet beretning. Heraf fremgik det, at ministeren skulle give en redegørelse, og den har vi så fået her i januar.

Denne redegørelse gennemgår bl.a. SFs forslag, og jeg skal da her fra starten kvittere for, at den denne gang er betydelig mere grundig og seriøs end den, vi så, da vi havde vores beslutningsforslag til drøftelse. Det skyldes jo nok, at vi i udvalget havde en meget grundig drøftelse, stillede mange spørgsmål og fik rejst en lang række af problemer på dette område.

Men selv om regeringen nu viser en større vilje end sidste forår – det er den vel også nødt til efter det beretningsflertal, der var – må vi konstatere, at tempoet og styrken i de initiativer, der nævnes i ministerens tale, ikke er tilfredsstillende for SF.

Tiden er inde til effektivt at foretage indskrænkninger i anvendelse og udbredelse af sprøjtemidler. Der er nogle, der mener, at vi skal give os mere tid. Det konservative folkepartis ordfører talte om, at vi var på rette vej. Det mener jeg der er meget lidt dokumentation for. Derimod er der fantastisk meget, der tyder på, at tiden er udløbet, at vi er ved at reagere for sent. Jeg skal nævne nogle ting senere og her kun lige nævne, at af den rapport fra planteværnscenteret, som vi har fået, fremgår, at det, man for 4-5 år siden anså for at være utænkeligt, f.eks. nedsivning til grundvand, er noget, man i dag tager alvorligt, idet man siger, at det er et problem. Vi er bange for, at vi ikke blot har en nitratbombe i grundvandet, men muligvis også en pesticidbombe i nogle bestemte jordtyper.

Jeg siger det kun, fordi jeg mener, det er en helt fejlagtig vurdering at tro, at vi nu er på rette vej. Jeg skal senere i min tale komme tilbage til hr. Sønderbys tal, som jeg mener han mistolker, når han siger, at nu går det bedre. Vi mener, at tiden i stedet for nærmest er udløbet, og derfor er det altså også, vi mener, at der er brug for mange og kraftige initiativer.

Redegørelsen lægger op til drøftelser både i miljøudvalget og i arbejdsmarkedsudvalget, også selv om vi har fået denne forespørgselsdebat. Der er ting, vi ikke kan tage med i dag, og som vi må rejse senere. Debatten i dag må så bruges til de lidt større linjer og bør markere, at der er vilje i folketinget til en kraftigere indsats i de kommende år.

De mange problemer med at godkende de gamle bekæmpelsesmidler understreger, at vi har brug for straks at ændre lovgivningen, så de kan blive revurderet efter andre kriterier.

Det er vel 25 år siden, man startede med at påpege, at de gule midler ikke burde være tilladt. Det er længe siden, det blev fremhævet, at stoffer som Paraquat og Diquat ikke burde bruges, og når miljøankenævnet ikke vil acceptere dem, viser det klart, at der er brug for ny lovgivning. Vi mener så, at vi samtidig skal præcisere, at vi ikke skal lade brugerinteresserne bestemme. Vi har ikke